

[Tommy Dinesen]

beløbet for denne behandling i deres skattemæssige indkomst.

Senest har TV2/Lorry den 21. juni og København Radio den 22. juni haft indslag om sagen. Bl.a. har ansatte og tillidsrepræsentanter hos R-98 udtalt sig om det tåbelige i denne praksis.

For disse var der ingen tvivl om, at hjælpen mod alkoholmisbruget skal ses som et socialt tiltag på arbejdspladsen til forbedring af arbejdsmiljøet og ikke som et frynsegode.

Svar (8/7 94):

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Indledningsvis vil jeg gerne bemærke, at jeg naturligvis er enig i, at der er sammenhæng mellem alkoholforbrug og arbejdsmiljø, og at virksomhedernes tilbud om behandling til medarbejdere skal ses som et vigtigt socialt tiltag til forbedring af såvel den enkeltes som hele virksomhedens arbejdsmiljø. Undersøgelser viser således, at blandt andet et stresset arbejdsmiljø kan bevirke øget indtagelse af alkohol, og at alkoholindtagelse øger såvel ulykkesrisikoen som skadernes sværhedsgrad. Heldigvis er det da også sådan, at der de seneste år er sket en udbygning af personalepolitikken, så den også omfatter alkoholpolitik. Dette har blandt andet medført, at der tilbydes medarbejdere behandling, som virksomheden betaler.

Som det fremgår af spørgsmålet, er ansatte, der har fået hjælp fra deres virksomhed til behandling for alkoholmisbrug, blevet beskattet.

Jeg har derfor anmodet skatteministeren om en udtalelse.

Skatteministeren anfører i sin udtalelse af 4. juli 1994 følgende:

»Efter de gældende regler skal der ske beskatning, hvis en lønmodtager opnår økonomiske fordele i kraft af sit ansættelsesforhold. Dette gælder, uanset om den økonomiske fordel fremtræder i form af penge eller på andre måder, f.eks. i form af naturalieydelse.

Beskatningen er hjemlet i statsskattelovens § 4, hvoraf det fremgår, at man er skattepligtig af sine samlede årsindtægter, hvad enten de består i penge eller formuegoder af pengeværdi.

De gældende regler betyder derfor, at der skal ske beskatning af lønmodtageren, hvis arbejdsgiveren betaler for lønmodtagerens behandling for alkoholmisbrug.

Også under den forrige regering har der været rejst spørgsmål om beskatning af bl.a. alkoholafvænnning. Dette førte til, at Kammeradvokaten afgav en redegørelse om spørgsmålet. Det fremgår af denne redegørelse, at det er Kammeradvokatens opfattelse, at en arbejdsgivers medicinske tilskud til de ansatte skal beskattes hos de ansatte. Kammeradvokaten tager i sin redegørelse stilling til beskatning af medicinske tilskud i bred forstand i form af enhver udgift til lægelig behandling, herunder udgifter til alkoholbehandling og kirurgiske indgreb, såvel indgreb begrundet i sygdom hos lønmodtageren som kirurgiske indgreb, der f.eks. alene sker af kosmetiske hensyn.

Der er således ingen tvivl om, at de gældende regler indebærer en beskatning af lønmodtagerne. Såfremt dette ønskes ændret, kræver dette, at Folketinget vedtager en lovændring.

Som det fremgår af ovenstående, er den aktuelle debat en fortsættelse af lignende debat, som har været rejst tidligere.

En lovændring, som fritager f.eks. alkoholbehandling betalt af en arbejdsgiver for beskatning, rejser en lang række problemer af principiel og afgrænsningsmæssig karakter.

Ved at gøre disse ydelser skattefrie er der i realiteten tale om, at der indirekte ydes offentlige tilskud til behandlingen. Herved overlader man til de private arbejdsgivere at fastlægge den offentlige sundhedspolitik.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at arbejdsgiveren jo efter de gældende regler har fradragsret for udgifterne ved behandlingen. Der er således ikke tale om, at behandlingerne bliver gratis for det offentlige ved, at arbejdsgiverne finansierer dem.

En eventuelt lovgivning kræver også, at det er nødvendigt at foretage en meget præcis afgrænsning af, hvilke former for behandling der vil være omfattet af en eventuel skattefrihed. Eksempelvis kan alkoholbehandling foregå på mange forskellige måder og til mange forskellige priser. Det er efter min opfattelse af afgørende betydning, at vi er klar over, hvilke behandlingsformer vi taler om.

At indføre skattefrihed med hensyn til alkoholbehandling lukker endvidere efter min opfattelse op for noget, der er vanskeligt at styre. Det vil være særdeles vanskeligt at trække en grænse mellem rimelige arbejdsgiverbetalte sundhedsudgifter, som skulle være skattefrie, og andre sundhedsudgifter, som fortsat skulle være skattepligtige. Hvordan begrundes vi, at vis-